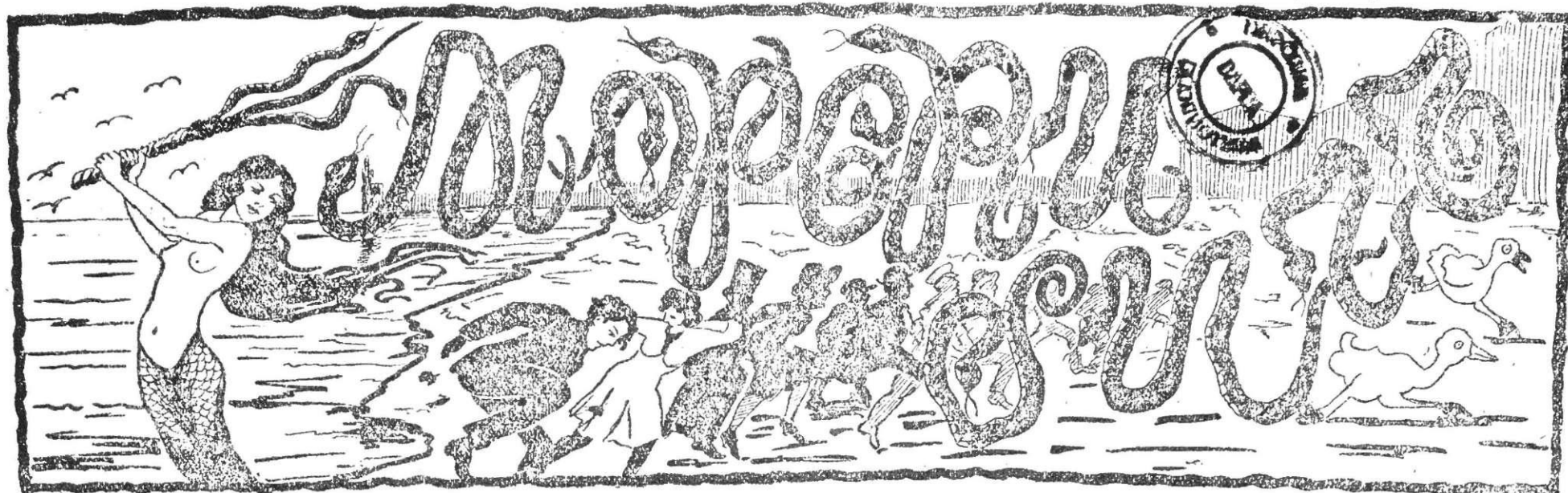

Излиза седмично.

Урежда редакционен комитет

Адрес: редакция и администрация ул. Бдинска № 13.

Броя 2 лева.

Абонаментът: Годишно 100 лева, за 6 месеци 50 лева — винаги предплатен.

За реклами се плаща 2 лева на □ с. м. Всичко въ предплата. Реклами се приемат въ администрацията и въ Печатница Добри Тодоровъ.

ЕПИГРАМИ за дъвоичета и дами.

I.

Стара дъво, дивна бѣше
в младинитѣ;
количимъ, моме, ти растѣше
и момцитѣ
чезнеха въвъ сладка нѣга
отъ копнежи . . .
днесъ пъкъ воѣки отъ тебѣ бѣга,
не се ежи!

II.

Madamme!

Азъ знамъ:
ти бѣгаешъ вече отъ мене
и сѣкашъ въвъ забвене
тозъ пламъ,
Madamme,
що огрѣваше двамина
на вѣки вече премина.

*

Madamme!

Азъ знамъ,
че споменъ ще подсеца
за първата ни срѣща . . .
Безъ срамъ,
Madamme,
ти опомвай си за нея . . .
Азъ вѣчно ще нѣмѣя.

Чучело Уеси.

Долу светлината!

И кой ли е билъ тоя умникъ,
който я измислил! Ето, напоследъ
дѣкъ ние имаме случаи да пре-
живѣемъ нѣколко тъмни вечери.
Поправяше се електрическата цен-
траля, та дежурувахме на тъмно.
Но какви приятни часове прека-
рахме презъ това време! Ей тъй,
влезешъ въ механата и глеашъ
тукъ-тамъ забучени свещи. Полу-
мракъ е. Разни позлупени отъ
обикната на тъмнината лица, наве-
ли се надъ маситѣ. И тайнствен-
но, и мистично.

Или пъкъ, отидешъ на гости въ
нѣкой домъ. Свещта, или газовата
ламба едва мжждѣ. И не се виж-
да какво върши устата, кждѣ пи-
цѣтъ рждѣтъ, нито пъкъ „тара-
шуването“ подъ масата на кра-
ката. . .

Ами изъ тъмнитѣ улици и кю-
шета?

Не, кой негодникъ е измислилъ
светлината?

РЕКЛАМИ
за „Морски бачъ“
се приематъ въ админи-
страцията ул. Бдинска 13.

Темида съвсемъ ослѣпѣла.

Нѣкой си Т. Н. отъ Провадия
предъстиялъ девицата Др. М., като
и обещавалъ, че ще я вземе за
жена, но не изпълнилъ обещание-
то си, тъй че трѣбало да се сж-
дятъ.

Сждѣтъ заслужено осждилъ пре-
дѣстителя на 6 месеци затворъ и
20,000 лв. обезщегение.

Намѣсили се следъ това въ Про-
вадия роднинитѣ имъ, убедили ги
да се вѣнчаютъ. Та хемъ присжда,
хемъ вѣнчили, наскоро дѣдо Гос
подъ ги оподобилъ и съ бебче.

Хубаво, ама сжщо тъй наскоро
и присждата влиза въ сила, за-
щото осждения отъ невѣжество ли,
отъ радостъ ли, че има булка, не
заявилъ свое временно, че се е
вѣнчалъ съ ошката г-ца.

Тѣй че младоженецѣтъ го хвър-
лятъ въ варненския затворъ, кж-
дето изповѣдва грѣховетѣ си, а
булката и бебчето гладуватъ.

На молбата имъ до надлежнитѣ
власти да не го задържатъ и аре-
стуватъ, защото отдавна се е вѣн-
чалъ, слѣдователно не сжществува
престѣпление, имъ е било отго-
ворено:

„Нека той влезе въ затвора до
като се разрѣши въпроса за от-
мѣнение приждата“.

Предполагаме, че въпроса ще
се разреши следъ 5—6 месеци. Мла-
доженецѣтъ нека има търпение.

Ако бѣше нѣкой пройдоха, или
политически мародеръ, отдавна
щеше да му намѣри цаката и из-
хвъркне изъ затвора. Ами сега
хората на правосъдието не мис-
лятъ ли, че сж съвоѣмъ ослѣпили
Темида?

Престаралъ се.

На 8 декември се даваше театръ...
въ полза на сиропиталището. Г-нъ
Пе-чевъ—общински кон-лиоръ пий-
налъ, видялъ театрътъ свети, втам-
бурва се ватрѣ и въ едно полжолей-
но състояние почва проверката на
билетитѣ.

Разбира се изплашената отъ на-
чало публика скоро се опомня и
милостѣта му се намира вънъ на
хладно да проверява директитѣ, на
който държалъ, казватъ, патетична
рѣчь.

Нека началството му го награди
за това му престараване.

ПО ВЪЛНОЛОМА

(сентиментална разходна).

— Отъ тукъ, да, тъй, дай си рж-
чичкитѣ!

— Не мога божичко, не мога да
презрача! Я вижъ какви сж стѣ-
палата.

— Че малко тъй . . . припов-
дигни си полата . . . ха тъй . . .
дай си сега ржката . . . хопъ! хопъ!
едно, двѣ . . . — и тя се намѣри
въ моятъ рже.

— Пъ полска, ще паднешъ какъ
скачашъ миличка! и за да я пред-
пази, по-здравичко я сграбчихъ.

— Охъ колко трудно, но затова
пакъ приятно. . . Отъ коя страна
ще трѣгнемъ?

— Отъ която ти миличка кажешъ.

— Отъ лѣвата. Азъ обичамъ да
гледамъ широко безбрежно море,
какъ безчетъ вълни една следъ друга
се пораждаатъ, леко се гонятъ, на-
стигатъ се, губятъ се. . . Ти мили-
чкъ не обичашъ ли?

— И азъ обичамъ. Много обичамъ.

— Не, много не бива да обя-

чашъ. Ти много само мене ще обя-
чашъ, а всичко друго по-малко ще
обичашъ.

— Е, малко по малко отъ много
обичамъ.

— На, на, ти пакъ започна съ
своитѣ иронии. Ще се разсжрдя!

— Недей миличка, тукъ е опасно
да се сжрди човѣкъ.

— Напротивъ, много е удобно
даже. Че защо ми е живота когато
ще престанешъ да ме обичашъ! . . .
А азъ по държането ти схващамъ
вече това. И мислишъ ли че ще се
двоумя да . . .

— Чакай, какво правишъ! Ахъ
капризното ми дете! — И здравата
я притиснахъ къмъ себе си.

— Ние вече бѣхме отъ другата стра-
на на вълнолома и тази ми кавалер-
ска учтивостъ бѣше невидима за
други очи.

— Остави ме, — възбуждаше се
малката ми приятелка — остави
ме! — а все по силно и по-сладко
се притискаше въ менъ.

— Но защо, миличка, устнитѣ ти
треперятъ?

И за успокоение съ моятъ се
слѣха . . .

Вървимъ ние по грапавитѣ нео-
длани блокове на вълнолома. Про-
дължителнитѣ вълни разяли камѣ-
нитѣ и повърхността е станала не-
равна и груба. А вследствие на то-
ва и стѣпнитѣ ни неуравновесени
и бавни.

И за стотни път вече моята при-
ятелка се обляска върху менъ.

— Ахъ, тока ми се изви!

— Ахъ, крака ми се подхлъзна!

— Уфъ, какви сж трапича!

И разбира се послѣдствията отъ
тия сътресения трѣбваше да ги по-
насямъ азъ.

— Притисни се миличка по-бли-
зо до менъ!

— Облегни се хубаво . . . ха

така, добръ. . .

А нѣколко пѣти, при по-голъмо
сътресение, за успокоение стана
нужда и устнитѣ ни да се потър-
сятъ. . .

Но ето че и вълнитѣ ни
дойдоха на помощъ. Тихото море
започна да се разлюлява и леки

вълни да се разбиватъ въ вълнолома.

— Ахъ, опръска ме вълната!

— Мамичко, тази пъкъ ще ме
залѣе!

Разбира се, че тукъ нѣмаше ни-
каква „мамичка“ и за закрила трѣб-
ваше да служи пакъ азъ. . .

Пристигаме на фара. Сентимен-
талното ни настроение съвсемъ се
повиши.

— Ахъ какъ е приятно тукъ!

— Да!

— Самотно, уютно, откъснато

отъ свѣта!

— Да!

— А безбрѣжното море, шири-
нето, шумѣтъ на вълнитѣ, свѣжиятъ
вътрепъ — тъй ме унасятъ и омай-
ватъ, че азъ едва се държа на кра-
ката си. . .

— Миличка, опасно е, ще пад-
нешъ въ морето! Облегни се на
менъ! . . .

— Ето, вземи ме . . . азъ вече не
се владѣя. . .

— Е че . . . май . . . и азъ
ще полудѣя! . . .

И. А. Волний.

КИНО РАНКОВЪ
Петъкъ, Сжбота
и Недѣля

Мария Антуанета

Грандиозна историческа драма на френската революция. Колосално
творение на киноизкуството. Разкошна постановка и декорации.
Героиня **Диана Каренъ**. Участвуватъ хиляди актьори и актриси.
Наскоро: „НЕИЗВѢСТНАТА“ и „РАЗБИТО СЪРЦЕ“.

Новото занятие на Хамама.

(Интервю).

Намърихме Хамама, най-големия политиканъ въ Варна, следъ двудневни търсения въ слад. Мариновъ сложилъ огромното си телесо върху няколко стола, които пръщяха прикривени.

— Бе Хамамъ, къде се губишъ? По-скоро едно интервю!

— Политическо ли? запита изтежко той.

— Именно, именно.

— Не ме търси тамъ вече.

— Тогазъ? Значи, ти напустна политиката? Да вървамъ ли?

— Да, слѣдъ убийството на шефа, отказахъ се отъ политика.

— А сега?

— Сега . . . не искамъ да работишъ! . . .

— Не се пегувай!

— Никаква шега. . .

— Политически вестникъ не чета, втръсна ми се, чета само: „Не искамъ да работишъ“, „Байдерка“ — „Чародѣйка“ и „Морски Бичъ“ и смѣтамъ изкренъ, че тѣ сж днесъ ний-сериознитѣ четива. Посещавамъ оперетки и кино само за възрастни.

— Само това ли?

— Ехъ, другото знаешъ. . .

— Какъ знаа, отъ да знаа?

— Друго — съзерцавамъ красота. . . Нали си присѣствувалъ на моятѣ беседи тукъ въ сладкарницата върху „четиритѣ етапа на мъжкия животъ“, азъ съмъ сега въ четвъртия, очигледния, или съзерцателния, само отъ очи. . .

— Значи, ти влѣзе вече въ този етапъ? . . .

— Да. . . (съ тежка въздишка добави той). Служихъ на обществото, разхубавихъ Варна, сега искамъ да се наслаждавамъ само. Стига жертви, и себе си да прегледамъ, вижъ ме колко съмъ отслабналъ. . .

— Ние се сбогувахме съ Хамама, благодарихме му, и обещахме, че ще предадемъ точно неговитѣ мисли.

Silvio.

Човѣка, магарето и козата.

Д-ръ Емилъ Аликсъ въ една статия по „кърменето на бебето“ изтъква, че при липса на млѣко у майката-кърмачка най-добръ е да се храни дѣтето съ магарешко и кове млѣко, като най-близко и сходно на човѣшкото.

Като се присѣдиняваме напълно къмъ схващанията на великия ученъ, въ подкрепа на тезата му длѣжимъ да изтъкнемъ слѣднитѣ сходни качества между магарето, човѣка и козата:

Магарето е глунаво животно — човѣка не по-малко.

Магарето е товарно животно — човѣка го конкурира.

На магарешкия инатъ само човѣшкия съперничя.

Магарето върши магарии — човѣка двойно повече.

Козата е опърничаво животно — човѣка я надминава.

Козата все по-високо се катери и по земята ходи — човѣка сжщо.

Окоето на козата все въ гората и на човѣка е тамъ въ. . .

ПОЗНІВЪ

Хъмъ бездомницитѣ.

Стига обѣщания и демагогия! На ви дѣла. Елате да ви спасимъ. Живота ви изъ основи ще подобримъ.

Драги и скъпи бездомници! . . . Васъ всѣки и всѣкога до сега ви е лгаль, прочее, елате и при насъ, наредете се подъ нашето безпартійно знаме на „Морски бичъ“.

Ние ще бждемъ скромни въ обещанията си и главно откровени.

Ще ви построимъ двуетажни къщи съ покъщнина, съ дворове и градини. Градинитѣ ще ви посадимъ съ рози, хризантеми, маргаритки, макове и всички други поетически цвѣта, за да вкусите и вие отъ красотата. Люлки въ градинитѣ.

Ще ви прокараме обязательно електричество и канализация и най-важното не само чешми съ студена и топла вода, но и чешми съ вино, ракии, бира, ликйори, кафе, масло дървено айвалійско.

О о о и телефонъ, не забравяйте.

Който не е задоволенъ ще му намѣримъ булка, ако иска и тагава съ едно, съ две до 3—4 деца — безъ тѣща.

Ще му вържемъ пенсия, ще има винаги фойтонъ и автомобилъ на разположение.

Лѣте ще ходи на курортъ. Зиме дърва и зарзаватъ безплатно. Дрехи най-хубави, обувки сжщо, зиме галопи и кожухъ. На жена му винаги рокли по модата.

Ако е пушачъ, дневно по две кутини цигари дубль екстра „картелъ пловдивски“.

Слугиня, ако иска чужденка, млада и обязательно хубава.

Лекуване безплатно. При смъртъ голѣмо стечение на народъ. Ако нѣма кой да го оплаква, нарочни тѣжачки оперни пѣвци, музики две — катарка оперна първокласна, на гроба речни задължително, свещи и тамянь безплатно.

Ако не му хареса смъртъта — пълно възкресение подъ друго име, въ другъ кварталъ, съ други съседи и друга жена, обязательно по-млада и по-хубава.

Драги и скъпи бездомници, — елате и насъ, ние ще ви дадемъ малко, но хубаво — животъ веченъ. . .

При насъ и само при насъ!

Ние си запазваме тайната за устройството на този ви животъ, но ако много настоявате, идущия път можемъ ви я съобщити.

За сега ние искаме много малко отъ васъ и върваме вие ще го изпълните — да купувате обязательно Морски бичъ всѣки брой.

Е е е. ама толкова много да ви даваме и вие трѣба да имате поне едно скромно задължение. До виждане въ новитѣ къщи.

„Брабаццо“.

На гишето. Пятникъ къмъ билетопродавача:

— Колко струва до Плѣвенъ единъ билетъ трета класа?

— 192 лева.

— Много скъпъ. Да имаше поне мѣсто четвърта класа.

— Съжелявамъ. Застаи сж вече отъ касапския добитѣкъ.

ПРОВИНЦИЯ.

Провадия. Едно изпроваждане. Когато заминаваше за Народното събрание депутатътъ г. Вл. Мариновъ, издадена бе следната:

ПОКАНА.

По случай заминаването на Народния представител д-ръ Вл. Мариновъ за Народното Събрание, организацията Ви поканва с цялото семейство довечера 8 часа на приятелска среща в салона „Пролет“.

За закуска, ако обичате, донесете си каквото искате.

Гости, които намерите за добре, може да поканите.

гр. Провадия, 3 Декем. 1923 г.

От Местния Комитет на Социал-Демонрат. Организация.

Всѣки си донесе по единъ пуякъ и по една дамаджана вино. Понеже всички пуяци не се изядоха, то всѣки отъ гоститѣ отѣдѣ по една кълка и г. Вл. Мариновъ замина съ единъ човаль копани за Нар. Събрание. Виното, за жалостъ, не стигна. М.

Ново село — Провадийско.

— Тѣй като водата въ Ново Село е кладенчева, варовита и съ всевъзможни вредни вещества пропиха, основа се въздържательно дружество съ целъ пропагандиране въздържане отъ всѣкакви водни пички. За председателъ е избранъ единодушно известния Чомака, а за неговъ замѣстникъ голѣмия теоретикъ на въздържателната идея, тѣй наречения „Юзъ Гелсингъ“.

Асжлбейлий — Провадийско. — Преди известно време селото ни бе посетено отъ група Новоселски учители, които отъ името на тамошното читалище искаха да представятъ комедията „Женитба“. Но нашия главенъ учителъ, строгъ пазител на нравствеността и приличието, не искаше по никой начинъ да позволи да се играе на нѣкакви „Женитби“. Особено въ туй отношение се прояви многоуважаемата му госпожа съпруга. Най-после, когато представлението се състоя, презъ цялото време казватъ, тя чела молитви за очищение на училището, което се осквернило. Защото наистина, въ училището всичко можешъ да правишъ — даже и презъ цяло лято тютюнъ да сушишъ, но театро, — наистина таква осквернение не би трябвало да се допусне. Азъ.

Разградъ. — . . . Сега започвамъ, а за бѣдаще пази се да не викнешъ, аманъ“.

Времето позволява — хубаво е и ние ще идемъ предъ „Касамака“. Черния ломъ пенливо тече и всевъзможни . . . влече. По моста току нѣкоя отъ нашия „хайлафъ“ грациозно си забие токчето въ разкъртенитѣ междини и наведена се сили да измъкне крачето си. . . Касадинъ отъ срещната страна, плесне по окаченитѣ плешки и пусне пълень, басъ!

— Ехъ че тѣсто бей! Само масло! . . .

Отъ дѣсно пъкъ предъ храма на Мелпомена, нѣколко наши театрали, удрамили се като конь предъ

ИЗЪ ПЕЧАТА.

Вестникъ на жената съобщава, че въ Австралия се чувствувала голѣма нужда отъ жени и заради това, тамошното правителство решило да приеме въ страната 250 хиляди жени чужденки, ще ги настани на квартира, ще имъ дава заплата и храна, и ще имъ осигури и по единъ бракъ.

Колкото за „нужда отъ жени“ не помалко я чувствуваме и ние, особено отъ чужди т. е. чужденки, но ние катъ „фукарийски“ народъ освенъ квартира друго не бихме могли имъ предложи. А що се отнася до бракъ — за такива разчителства и дума да не става.

Политика предава едно съобщение на „Фигаро“ че въ Парижъ се основалъ клубъ на мъжете съ закрѣпени дрехи.

Напредничавия Парижъ много назадъ е останалъ. У насъ такива клубове отдавна съществуватъ. Само че носятъ по други имена: кафенета и механи.

Женско огледало дава рецепта за ядене: опечете кестени, турете ги въ медъ и яжте.

Е, слава богу! А ние до сега гледаме кестенитѣ, облизваме се около меда и се чудимъ какво да правимъ

Вестникъ на жената съобщава, че презъ 15 и 16 векъ сж ставали много женитби на деца. Така напримеръ презъ 1538 г. едно три годишно (к. н.) дете е било подлѣгано съ ябълка, за да влезе въ черкаата и извършила венчанния обрядъ.

Все пакъ тогавашнитѣ деца бие по умни отъ днешнитѣ възрастни: на тѣхъ само чрезъ измама сж могли да надѣватъ брачния хомотъ, когато нашитѣ възрастни доброволно подаватъ своя вратъ.

Политика дава подробности за едно сега разучено племе въ Африка, Цакиугури, особеността на което се състояло въ това, че женитѣ сж били длѣжни да работятъ а мъжете да лежатъ на сѣнка. Да ли нѣма „ваканции“ за мъже?

Женско огледало съобщава, че въ Англия отъ 1 януари 1924 г. ще се въведе законъ съ който ще се улесняватъ разводитѣ.

Ние мислимъ, че гѣкмо сега, когато и нашия парламентъ заседава, удобно е да възприеме тази велика реформа, като улесни и у насъ разводитѣ, или пъкъ да премахне брака, та и да не става нужда отъ разводи. И-ВО.

праздни ясли. . .

Но ей че по „Парковата“ улица загукукала млада групичка и отива къмъ „Лѣсъ“-тъ

Да ги проследимъ ли?

Хайде, доплати за тѣхъ! Мит.

КАЗИНО ЛОНДОНЪ

всеки празникъ „матине“ отъ оркестара подъ диригентството на известния виолонистъ г. К. Кировъ.

Добре уредена кухня. — Цени достъпни.

Гагаузландският високопросветителен заведение „Зарокоста“, „Манафъ Кочо“ и др.

Както видяхме в една по-раншна наша лекция, разцветът на гагаузландската поезия датира от опини въкове, когато най-вече са се намирили в своя разцвет и тъй наречените високопросветителни и настрояващи заведения като Батакичоглу, Мусалията, Зарокоста, Манафъ Кочо и др.

Никой от тези заведения са не станали да съществуват, по някоя и днес продължават своя живот, като оказват грамадно влияние върху нашия културен и обществен живот.

Почти няма общественик в нашия град, който да не е калял знанията си и да не е повишавал патристически си настроения при важни субимни моменти в високопросветителното заведение „Зарокоста“.

„Мусалията“ и днес горещ сърдцата, разтърдва умовете и пълви с искри очите на стотици черно-трудов народ... Достъпно е да видите тази безволна груба и неприсъветна маса, как се преобразява, въздвигва и горю вдига глава щом попадне под влиянието на „Мусалията“, за да прецъпите ролята на това заведение.

А „Манафъ Кочо“ освен високопросветителната си дълбока е играл грамадна роля и в защитата на родината и скъпи родни синове. Например, през последната война, когато нашият град бѣ застрашен по въздух, суша и море, няколко наши съграждани, добри патристи и отлични герои, — маестро Кръстев, даскал Ненко, Борисъ търговско-заваятчийски, пѣвца Ало-столовски и др., преобърнаха това заведение на „укрепѣн пункт“ и здраво закарталожени вътре, от стонващи позиции на Огнество, черпейки героизъм и кураж от влиянието, което имъ *наливаше* „Манафъ Кочо“...
Нюшна.

Читали една гагаузка калѣ е телето ѝ:

— Иванъ стрѣха алѣжда, прегрѣзих дуреери.

— Ти май често почна да ходиш на черква и да се молиш?

— Ехъ, какво да правя, четвъртия кандидат съмъ въ листата за народни представители а с избранъ първия само, моля се да умратъ тримата, та да дойде моя редъ.

— Бай Никола, даде ли тази год. съобщение въ вѣстникѣтъ, че не ще приематъ на именния си день?

— Остави се, холанъ м. г. ладохъ обявление, че не ще приематъ, та като се повлече единъ светъ отъ сутринѣта до вечерѣта. „Каже, бай Никола, видѣхъ въ вѣстникѣтъ името ти, та рекохъ да не ти скършимъ хатра“... Ето защо тази година не се и обадихъ, а два дни преди Никулденъ не излѣзохъ и отъ къщи, да ме поздравятъ хората.

Между деца.

— Носи ли твоята баба искусствени коси?

— Не тя си купува само естествени.

Чучело Усси.

Даскалъ билъ е и едѣя,
Адвокатитъ, журналистъ,
Македонски хармийи
Въравна възраст — анархистъ.

Пише стихове, поемп
И добъръ е белетристъ,
И ораторъ той голѣмъ е,
И незлобенъ хумористъ.

Офицоритъ презъ войната,
Днесъ — Директоръ — голѣмецъ...
Не се знае що съдбата,
Ще отреди му въкавецъ.

гр. Варна.

Селма.

Нашиятъ именникъ.

Нико станковъ, предприемачъ, ще отпѣтува идущата 1924 год. Това за сведѣние, на онѣя, който мисли да го посѣщава на именния му день

Никола Кр. Мирски, адвокатъ ще приема идущата година на именния си день, ако се задоми.

Никола Паница, адвокатъ, ще приема идущата год на Никулденъ въ нова къща, съ буака. Следете пакъ „фитишъ“.

Никола (ефтиния) ще приема на именния си день когато венчико поевтинее

Бай Никола Шишковъ, на Никулденъ е осъмналъ съ лѣпати като джамъ чепици. Но гости както т. г. тѣй и идущата не приема по лични съображения.

Никола Гандевъ, ще приема на именния си день идущата год, ако му върви на пикетъ

Никола Гайтанджиевъ, зап. полковникъ, съобщава: ако съмъ живъ няма да приематъ на именния си день идущата 1924 г., приемахъ, приемахъ, много стана

Никола Абаджиевъ, (желѣзничаръ) приема на именния си день по влака (Идете го гонете).

Никола А. Мусмански, бе далъ обявление, че ще посредства съ голѣмо удоволствие на именния си день. Цѣлѣтъ градъ се стече: вѣщащи, съ файтони, съ боклукишки каруци. Ядохме, пяхме — хай, да си живѣ съ името си, бай Мусмански, да приематъ все така съ удоволствие и поколѣнията да те хвалятъ во вѣки въковъ, Аманъ!

Марко-ни.

Всички знаятъ, че безжидния телеграфъ носи името Марконѣ, но никой не знае произхода на това име.

Уважаемия хайванъ д-ръ г. Жекковъ има единъ безжиденъ телеграфъ съ две дълги уши на име Марко.

Италианцитъ откраднали това име и го поиталиячили — Маркони, това твърди г. д-ръ Жекковъ, който е италиански възпитаникъ.

В-къ „Морски Бичъ“ се чете отъ млади и стари, безъ разлика на възраст, родност, полъ, възраст, ергенъ, влюбенъ, сгоденъ, жененъ и затова, рекламата, поместена въ него, ще бжде прочетена отъ всѣкиго.

Най после намерили...

Двама чуждестранни моряци порядчно пийнали, късно вечерь обикалятъ пазъ пазаря и срещатъ единъ стражаръ

— Мосю сержант... синѣора, ест синѣора... — и се мѣчатъ да му дообяснятъ съ рѣще, че търсятъ нѣщо

Стражара важно сучи мустаки, позамисля се, поизкашля се, и се досеща:

— Ха, за синѣора ли питате, — за шанца де, — той е хе тамъ край стопанското училище. Ама, ако е за всѣа, пускайте и тука въ поляната, вѣма нищо.

Моряцитъ обаче пакъ се въртатъ, бърборятъ нѣщо, палятъ цигари, даватъ и на стражара и наново пакъ се заематъ да му обяснятъ, какво търсятъ, като викатъ на помощъ и рѣцетъ си:

— Меламъ... дам...

Стражара грѣмогласно се заеми-ва и дружелюбно ги потупва по рамото:

— Аха, дамъ търсите ха? значи, нуждата ви е голѣма... Ама у насъ по домоветъ добитѣка ходи, а за шамца има тѣй специалите... хе тамъ въ двора на това здание — виждате ли го? — и широко посочи съ рѣде.

— Мерси, мерси! — зарадваха се Моряцитъ и весело трѣгнаха къмъ Пожарната команда...

Търговки, търговци и академици.

(Посвещава се на питомцитъ и питомцитъ на търговското у-ще и търговската академия въ Варна).

Римосложение.

Този домъ на строга наука, на цифри, данни, баланси, езици, вамъ да ще бѣднина, сполука, златокрили търговки, студенти и академици...

Учете се, мои птички, четете, зубрежете икономия, стокознание, но не изпускайте всички и най-важната наука любованне. Затуй тази школа е съзидана близо до морския паркъ — въ школа наука предвидена, изъ борчѣта тъмни любовъ на кракъ — непредвидена...

Учете, мои птички, задължително кореспонденция търговна, а факултативно, самички — кореспонденция любовна.

Подъ всѣки логаритъмъ и въ всѣки интегралъ търсете вие любовенъ ритъмъ, що душа ви би съгрѣлъ...

Сухата наука подсладете съ въдишки и нежни слова, а често цѣлѣдушки откраднете, че смисълътъ дълбокъ на живота е това.

Нищо че въ равновѣтка ще има въ креанси грешки, ехъ, вие не носите душа аскетска, а душа съ копнежи човешки.

Иде день, ще овършите школа, въ кантори, банки, магазини подъ строга контрола ще пълните тефтери дузини и отъ свободни птички роби ще станете на Ваала, вълетени въ цифрови жички, ще гаснатъ сили на провала...

— Соломонъ, кажи за какво служи памука?

— За да правимъ вълнени платове г-нъ учителю.

За да бжде мѣжтъ истински мѣжтъ, трѣбва да притежава женска воля.

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ

на „Морски бичъ“.

Г-ца Хасанѣ — тукъ. Трогнати сме отъ вниманието ви. Гагаузландскиятъ отомобили етъ по една магарепска сила споредъ нашиятъ надирвания са се наричали „ешекотомобили“. Ние съвсемъ не сме ги забравили — чакатъ редътъ си. За евѣкѣ — ще направимъ нашиятъ разучавания. Много ви благодаримъ! Че наминете къмъ редакцията да се сприятелимъ...

Селма — тукъ. Селма ли сте ний не знаемъ: може би сте *Семалина*, елате въ редакцията — ще ви почерпимъ пелинъ.

Мит. — Разградъ. Какво питате още: „да ги проследимъ ли“? Хайде приятелю, помогнете, на ако има нуждата, помощъ въ нещѣ — н насъ не забравяйте!

Провадия и онолията. Благодаримъ за съобщенията. Значи, „М. бичъ“ започна да шибѣ чакъ въ камчиата?!

Неизвестенъ — тукъ. Въ редакцията се повдигна цѣла тревога отъ съобщението ви за фалшивите гагаузландски пари. Ние току що бѣхме получили два вагона. Веднага разпратихме окръжното, а въ следния брой ще го печатаме. Молимъ продължавайте разкритията и ни дръжете въ течение презъ всеки 3 минути...

Трѣбадуръ — не си ти щомъ разправяшъ за себе си: „Стояхъ скритъ задъ дъвера на една дебѣла круша и наблюдавахъ какъ минаха край „А-явмата“ и се изгубиха изъ шубѣрка...“ Че щомъ имало до тебе „дебѣла круша“ — лапай баремъ круши...

Муртъ — Шуменъ. Редакционитъ пѣхове се трогнаха отъ разказа ви за „трагедията въ Кышкетъ“ дето се пролѣло нѣщо и надигнали ржкописа. Въпреки всичкитъ ни старания и помощта на 7 декетиви и 12 стражара, неможахме да намеримъ следитъ имъ. Изпратете ни описанието повторно.

Дряновъ Диабизонъ — тукъ. Стихотворението — препишано заедно съ запетаята, а съобщенията за престѣпнитъ деяния ако са истинни — конкретизирайте съ имена и факти.

Съръ-Пазарчанѣ — Г. Орѣховица. Каква е тази робѣта, много поетиченъ народъ се е навѣдилъ къмъ вашата „Ряуфѣ“:

„Ой Ряуфѣ, Ряуфѣ,
И до тебе Лякуфѣецъ“...

Че идете поне до „Петропавловско“. А, или сега неговите обитатели ги преместиха въ Карлуковѣ...

Юрданиевъ — Варна. Получихме писмото ви. Като всички благочестиви християни предлагаме ви за помилване срѣца у Манафъ Кочо, или у Джането, където ние ще поржѣваме, вие ще плащате, на край ще се целуемъ и ще се свѣрши срѣдната.

Обязателно ще поканимъ Маестро Кръстевъ, Маесторъ Ненко и Чирпанлията. На край ще изпѣете херувикото.
Нюшна.

„СКЖПЕТЕ НИ ВРЕМЕТО“ когато дойдемъ въ общината

Изъ общинскитъ канцеларии и коридори има поставени надписи „скжпете ни времето“, и въпреки, че общинскитъ чиновници и служащи по цѣлъ день ги четатъ, изглежда, че не могатъ да ги прочумѣятъ. Иначе не биха се случили сцените като тази наприимеръ:

Отидешъ въ общината по работата при чиновникъ, а особено чиновничка: — моля ви, дайте ми справка по едѣ какво си.

А тя се обърне къмъ своята другарка:

— Мико, я кажи на Гика да види какво иска товъ, че да не си оставамъ недоизчетенъ романа.

Нека за подобенъ фактъ г-нъ кмета си припомни разговора съ управителя на кооперация „Пчѣла“.

Театрални закучки.

Театралния комитет на общинския театър е изработил правилник за отдаване под наем общинската зала „Съединение“, като е предвидял условия, които просто очудват всеки, който познава въ какви невъзможно тежки условия и без това е принудено да живее нашето изкуство.

За наем на вечер е определено 1200 лв., плюс осветление около 150 лева и възнаграждение на техническия персонал 300 лв., или всичко 1650 лв. Като се има предвид че салона се дава под наем само през свободните дни, т. е. само делнични дни, и сж изключени датите срещу празник и празник, ще се разбере че тоя наем е определен за най-недостатъчни дати. Като прибавите при това, че местата въ салона, които всички наедно не достигат даже 350, ще се разбере колко чудовищно е тоя наем от 1650 лв.!

Какво е целта театралния комитет, когато е определял тоя наем? Да облагодетелствува общината ли? Но ако театра може да служи за спекулативни цели, тогава и общинската трупа би рискувала съществуването си, защото е въ тежест на общината. Или пък да направи невъзможно проявата и дейността на други групировки, хора на изкуството, та по тоя начин да попречи само общинската трупа?

Но може ли ни заяви почитаеми театрален комитет, че вън от общинската трупа, въ града ни не съществуват хора на изкуството?

И ако съществуват, защо се пречи на тяхната дейност с тоя недостъпен наем и като се знае, че почти друг салон въ града ни годен за спектакли няма!

Или нямат право на съществуване тия, които по една или друга причина не сж въ общинския театър?

Най-разпространенъ вестникъ въ Варна е в-къ „Морски Бич“. Ето защо ако желаете рекламата ви да бжде прочетена отъ всеки, трябва да я поместите въ него.

Кино ПРОШЕКЪ

Петък, Сббота и Недѣля

1 серия

Индийската Гробница

Царицата на всички филми въ свѣта сж участието на Мия Май, Конрадъ Вайт, Олафъ Файонс и др. 500 писма отъ варненци, получени въ дирекцията на Кино Прошекъ, сж които се искаше повторението на този филмъ сж най-силната реклама за него.

Очаквайте на скоро **„Рая на снѣговетъ“**.

Тичайте! Тичайте!

При магазинъ

„ЦАРЬ БОРИСЪ“ № 4

до хотелъ „Лондонъ“ голѣма изложба

ДЕТСКИ ИГРАЧКИ

Морски издѣлия и галантария пристигнаха **за празниците**.

Цени вай-износни.

Джуровъ.

Чуйте! Вземете си бѣлѣжка!

Искате ли почивка и наслада, посѣтете новооткритата сладкарница

— ЯГОДА —

бивша Алхамбра, на пл. „Мусала“ Тамъ ще намѣрите екстра боза, разни шюколади, бомбони, карамели и разни халви.

Търсятъ се

РАБОТНИЧКИ ТЪКАЧКИ

за тъкане сарѣци (чалми)

Справка всеки день манифактурния магазинъ ул. Габровска № 11.

Ученикъ разсѣждава.

— Най-доброто училище е въ живота, на лошия животъ е въ училището.

„Кристалъ“ „Кристалъ“

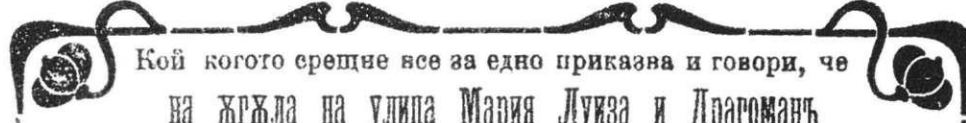
Има ли отъ тебе по-хубавъ локалъ?
 Пелинажа ти и пивото янатаро-кристални.
 Гледка по ул. „Царъ Борисъ“,
 Дето дефилиратъ красавиците на цѣли
 Седни, пийни, градъ,
 Кахъри, ядове разгони!
 И ще се почувствуващъ богатъ! . . .
 „Кристалъ“, „Кристалъ“
 Има ли отъ тебе по-хубавъ локалъ?

Най различни ивдове

ЕФТИНИ ДЕТСКИ ИГРАЧКИ

Най различни ивдове

Платнени, металчески и др. складирави въ ул. Гургулята № 12 — Варна.
 Мостри се изпращатъ срещу 200—400 лева въ предплата.
 Споразумение и пари се изпращатъ до техническото бюро на инж. Ст. Саларевъ — ул. Съборна № 56 — Варна.

Кой когото срещне все за едно приказва и говори, че
 на жрѣла на улица Мария Луиза и Драгоманъ
Вуйчо е открилъ

— СЛАДКАРНИЦА „ИЗВОРЪ“ —

сж недостигнати до сега не вкусъ пасти, а ефтинията имъ невъроятна: само по 1-50! А бомбони, карамели и сладкиши най-разни — разнообразие умъ да ти се вземе, глава да ти се замае!
 Но не стига това, ами продава винаги и екстра прѣсно ираве масло, сладка домашни най-разнообразни, и се заема да изпълнява порѣчки за специални сладкиши за кръщение, банкети и пр.
 Учаше! тъй както е на цѣтя ви **Вуйчо**, грѣхъ е на душата ви ако не се отбиеете при него и си подсладите горчивия животъ!
 Домакини само при **Вуйчо** ще задоволите **сладкарскитъ** си нужди!

ИНЖЕНЕРНО-АРХИТЕКТНО БЮРО

ДОКОВЪ-РАНКОВЪ

проекти за здания.

Готови проекти за типови постройки. Предприема да строи и завежда постройки отъ 50 хил. лева нагоре, каквито сж на западъ тъй нареченитъ работнически жилища.

Въ Поликлиниката на Д-ръ Д. Цоневъ

(на Мусалата до обществения столъ)

се преглеждатъ и лекуватъ болни отъ вътрешни, нервни, гинекологически и венерически болести.
 Правятъ се изследвания на кръвта и др. 1-2

Д-РЪ Ц. П. БОБЕВА

лекарка-гинекологъ

Специализирала по болеститъ у жената въ Виена, приема болни отъ 2—6 часа следъ обѣдъ, ул. „Асенова“ 2, срещу девическата гимназия
 Всеки четвъртъкъ безплатенъ прегледъ на бедни болни.

Пристигнаха най-финни платове
за костюми

Велури, черъ Лутъръ копириненъ

Цени най-износни само при
КЖРШЕВЪ С-Е БОЯДЖИЕВЪ

ВЪ МАГАЗИНА НА БРАТИЯ МИЛЕВИ

(срещу хотелъ „Парижъ“)

Пристигнаха разни бижутерийни стоки, СТЕННИ И ДЖЕБНИ ЧАСОВНИЦИ отъ най-революиранитъ фабрики „Омега“ и „Юнгхасъ“.
 Изработваме годешни и вънчални халки, рубинени и брилянтени пръстени и др. сж изискано съвършенство и модеренъ вкусъ.

Mode de Viena

Въ Варна

Дамски модни обувки, рѣдкостъ и за Виена, не само за Варна
 пристигнаха въ магазинъ **„АСТРА“** Сжщо и мъж-ки обувка
Panter — Panther.